

[P. Munch.]

atter kommer Opgangstider for vort Erhvervsliv, og de store Selskaber faar en dertil svarende Fortjeneste, vil Lettelsen betyde et meget, meget større Tab for Statskassen end det, man gaar ud fra ved de Forhandlinger, der for Øjeblikket føres.

Overfor de Ændringsforslag, der er stillet af den højtærede Regering og tiltraadt af Udvalgets Flertal, skal vi, da de ikke gør Forslaget hverken væsentligt værre eller væsentligt bedre, men bevarer dets Karakter, afholde os fra at stemme. Forslaget om Opgivelsen af Skatten paa Formuer under 10 000 Kr. og i visse Tilfælde under 15 000 Kr. har vi tiltraadt i Udvalget og agter at stemme for her i Salen.

Jeg ønsker imidlertid endnu at knytte et Ord til den Betænkning, der er afgivet af de Konservatives og Venstres Medlemmer i Udvalget. Det forekommer mig, at i den Betænkning antager de ærede Medlemmer, der repræsenterer Venstre i Udvalget, Finansministerens og det konservative Folkepartis Grundsynspunkt overfor Formuebeskatningen. Man erklærer i denne Udvalgsbetænkning, at de direkte Skatter er kommet for højt og gennem den Skattelovgivning, der har fundet Sted i den foregaaende Tid, og ogsaa i den Skattelovgivning fra 1922, som den nuværende Finansministers Navn staar under. Det er jo et andet Synspunkt end det, der hævdes af den højtærede Regering, naar det drejer sig om indirekte Afgifter. Hver Gang vi her har haft til Behandling Forslag til Ændring af de indirekte Afgifter, har den højtærede Finansminister hævdet, at der, naar de indirekte Afgifter formindskedes, naar Omsetningsafgifter forringedes, maatte skaffes Kompensation ved anden indirekte Afgift. Den højtærede Minister har hævdet dette, fulgt af sit Parti, med lignende Iver som den, hvormed Estrup i svundne Tider hævdede det samme Synspunkt overfor den Børsopposition, der gjorde ham Livet ubehageligt en vis Tid. Ganske det samme træffer vi her. Derimod finder vi nu lige det modsatte Synspunkt overfor de direkte Afgifter. Disse direkte Afgifter skal efter Udvalgsflertallets Mening sættes ned. Man føjer til, at det gjaldt i 1922, men det var ikke nok, nu maa man gaa et Skridt videre, og det er heller ikke nok; denne Gang sker kun det mest paakrævede. Ja, denne Lov om Lettelse af Afgifterne for de store Formuebesiddere har jo i dette Efteraar for den højtærede Regering været det mest paakrævede Lovforslag, der overhovedet kunde tænkes, kun med en eneste Undtagelse.

Et eneste Lovforslag var mere paakrævet, nemlig det, der nødvendigvis skal være færdigt i det andet høje Ting i Morgen. Bortset derfra var denne Lettelse af Formueafgiften det, det først og fremmest drejede sig om at faa færdigt og gennemført.

Det forekommer mig, at man her er gaaet over til et Synspunkt, som ikke har Begrundelse i den nuværende Fordeling af indirekte og direkte Afgifter i Danmark. Efter det Finanslovforslag, som den højtærede Finansminister har forelagt, udgør de direkte Skatter 111½ Mill. Kr., og de indirekte Afgifter og Omsetningsafgifter af forskellig Art, 230 Mill. Kr. Ikke desto mindre, det, der nu er paakrævet, er at sætte de direkte Skatter ned, og det, der bebudes for Fremtiden, og til hvilket det paagældende Flertal, Venstres Medlemmer i Udvalget sammen med de konservative Medlemmer, nu binder sig, det er, at ved Revisionen om to Aar af Skattelovene skal man gaa videre i dette Spor. Naar om to Aar den højtærede Finansminister skal gennemføre sin næste Revision af Skattelovene — forudsat at det nuværende Folketingsflertal ikke er taget af Skæbnen forinden —, vil han have bag sig det Løfte, som her er givet om, at da vil det være videre i samme Spor, man skal gaa, nemlig Lettelse af de direkte Afgifter, Lettelse for de største Formuer og maaske til den Tid ogsaa de største Indtægter.

Jeg har set, at den højtærede Statsminister i en Tale for en Dag eller to siden har sagt, at der var to Slags Politik, den ene Politik var den lille Politik, den anden Politik var den store Politik, og han beskrev den lille Politik som den, der gik ud paa at fordele Livets Goder og Byrder indenfor vort Samfund paa en anden Maade end hidtil, og den store Politik som den, der gik ud paa at skabe større Frembringelser af Værdier her i Landet. Denne Opfattelse af de to Arter af Politik glæder det mig, at den højtærede Statsminister er kommet til. Jeg kan være meget tilfreds med denne Adskillelse mellem de to Arter af Politik, han her har angivet. Men jeg vil gerne tilføje, at saa regner jeg ogsaa med, at den højtærede Statsminister vil indrømme, at det, som her foreligger i Dag, er et Led i den lille Politik, og det, som forelæa i Fjor, da man gennemførte de Millionnedsættelser af Hjælpen til de daarligst stillede i vort Samfund, som er det, der muliggør denne Lettelse for de rigeste, var ogsaa et Led i den lille Politik. Den Politik, som saaledes foregaar, bestaar i at tage Værdier fra dem, der har de haar-